

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrtstopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

S prihodnjim mesecem se začneja novo četrtletje letošnjega tečaja „Slov. Nar.“

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta 6 gld. 50 kr.

Za četrt leta 3 „ 30 „

Za mesec april 1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta 8 gld. — kr.

Za četrt leta 4 „ — „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.

Po pošti sprejemati „ „ 3 „ —

Administracija „Slov. Naroda“.

Sloga ali ločitev med Slovenci?

I.

„Vsak dan je tedaj razdor očitniši med nami; zato je — kakor na Češkem in poslednji čas na Goriškem — nujna potreba, da se ločite stranki z „Novičnim“ in „Narodovim“ programom in svoji se vstopijo k svojim ter se potem odločno vsak svoje stranke drži. Tisto „malo sem“, „malo tje“ je piškav sad.“

Tako pišejo zadnje „Novice.“ Tako se glasi najnovejša slovanska pridiga o slogi in enotnem delovanju vseh narodnjakov proti navalu naših narodnih smrtnih protivnikov, pridiga modrih „Novičnikov.“ Razdvoj, odločen razdvoj, to je najnovejši program Novičnikov!

Mi pa trdimo, da je tako ravnanje in nasvetovanje v denasnjih časih kratkovidno, nepolitično in naravnost nenarodno ter pogubljivo za nas vse. Mi se čudimo, da „Novice“, ko so vendar same že tolikrat povedale, da je slovanski naglavni greh ravno needinost — zdaj na stare svoje dni sebi v zobe bijejo, zastavo razdvoja, ločenja razvivši in veleče vsem na njih nezmotljivost ne verujočim, kakor Abraham Lotu: če pojdeš ti na desno, grem jaz na levo. Tako govoriti v naših zdanjih razmerah, se pravi slovensko-narodno stvar ubijati, pravi se razdirati ne zidati. Tako more govoriti samo strast in osobna mržnja, nikoli pa ne politični premislek in trezno rodoljubje, katero dela z vsemi silami za domovinsko stvar. Dan denes, ko so vse frakcije naših narodnih protivnikov edine proti našemu narodu, svetuje se našemu narodu naj se „odločno“ v frakcije razbije!

Učimo se od svojih protivnikov. Oni ne mislijo vsi po eni ali po dveh glavah, kakor se pri nas od strani „Novic“ zahteva. Ustavski imajo svoje radikalce in svoje konservativce, Prusjane in stare Bahove Avstrijce, jude in

škofe Rauscherje. A proti Slovanstvu so vselej edini in nobeden ustavaški list nam nij znan, da bi bil rekel: „odločno“ se ločimo. To je mogoče samo pri naši kratkovidnosti. In vendar pri nas, ki se imamo boriti za narodni obstanek, nij tacihi frakcij, pri nas celo ne smejo še biti, ker smo majhen in slabi. Političen mož mora skušati difference med nami poravnati, in če jih ne more poravnati, vsaj tako dolgo z lepo zabranjevali, dokler podloge svojega narodnega obstanka ne zagotovimo.

Na Čeha se nam kaže! Dobro. Zadovoljni smo in rečemo: učimo se od Čehov. Ali tam „Novice“ ne bodo za svojo pridigo razdvoja — nobene podpore dobile, pač pa mi z našimi načeli edinstva vseh frakcij pod **narodno**, od nas vseh priznано zastavo. A nam se zdi, in baš Noviško kazanje na Čeha kaže, da slavni mož, ki je v „Novicah“ iz svoje toge iztresel boj med Slovenci, ne pozna Čehov niti ne bere pazljivo njihovih narodnih organov. Naj ga v tem nekoliko podučimo. Češka narodna stranka, sicer edina, ima dve frakciji. Ustavski so jih krstili „staro-“ in „mlado-Čeha“. Glavni organ „starim“ je „Pokrok“ (in nemška „Politik“), „mladim“ pa „Narodni Listy“. V klubu čeških poslancev složno sede in delajo, kljub temu, da so si v marsičem navskriž misli, tako poslanci „Pokrokov“ frakcije: dr. Rieger, Zeithammer, Skrejšovski, — kakor „Narodnih Listov“ prijatelji: dr. Sladkovski, dr. Gregor, dr. Čížek itd. Naš Novičnik se aplicira gotovo s starimi, s Pokrokovci. Nu, pa dobro, hočemo ga iz Pokroka samega podučiti, da Čehi, da „Pokrok“ sam nikakor tako nepolitično semena nesloge ne seje niti na razdvoj in odločen razhod ne pozivlje, kakor naš kratkoviden „Novičnik“.

V prvih dneh novembra lanskega leta je bil „Pokrok“ prinesel dolg članek iz Riegerovega peresa. Ker se „N.“ tako rade na „Vaterl.“ avtoriteto sklicujejo, jim povemo, da je ta članek tudi „Vaterl.“ 7. novembra 1872 in extenso prinesel. Celo naš „Gospodar“ je bil prav zadovoljen z njim in ga je za eksemplar nekoliko vzela. In prav je storil, tudi nam je oni članek všeč, ker kaže politični razum, in hladno sodbo. Češki „Pokrok“ pa ne kliče svojim sonarodnim nasprotnikom: „hodite na desno, če grem jaz na levo!“ — temuč modro govori: „Samo ob sebi se razume, da tisti, kateri so se o principijih (državopravnega) programa zednili, morejo o sto drugih rečeh biti različnega mnjenja.“ In precej dalje piše staročeški „Pokrok“, organ stranke, kateri bi se „Novice“ rade primerjale, tako-le: „tega ne moremo misliti, da bi kdo med nami domorodne dolžnosti tako pozabil, da bi prepričal samo, da bi dunajskim

šmokom voljo izpolnil, ki s strašnim nepotrpljenjem vsak dan difference iščejo med „staro-“ in „mlado-Čehi, katere so oni (dunajski šmoki) iznašli.“ Čujete uk Čehov, vi boja in razdvoja željni Novičniki!

Pa „Nov.“, ki bi rade, da se s programi borni Slovenci ločimo v „kozle“ in „ovce“ kakor na sodnji dan, — morda nas hočejo denuncirati, da smo „brezverci“ ali kakor ljuba „Danica“ krasno pravi „konfesijonslozarji.“ Za to čast ne peticionira „Slov. Narod.“ Nevere ne bode trosil in je nij. Prepričani smo tudi mi, da je vera narodu potrebna, zato mu je ne bomo jemali, in je po našem mnenju nihče „vzeti“ ne more. Ali nalog naš je politična in narodna borba. Za to smo se mi odločili, drugi naj slobodno zagovarjajo še vero, če se jim potrebno zdi, mi jih bomo veselili, ako z nami vred tudi narodnost, narodni jezik in narodni obstanek branijo. Ravno tako pa ne bomo nikogar zametovali, naj bode katere vere ali nevere hoče, kdor hoče vrste narodnih delavcev in borilcev, katerih nam tako živo še manjka, pomnožiti. In v tem so nam zopet Čehi lep izgled. Omenjeni članek češkega „Pokroka“ pravi namreč dalje:

„Mi želimo vsi, da bi vsi, vsi Čehi brez razločka vere ali nevere in brez razločka konfesije za pravice naše dežele in našega naroda borili se, ker vendar tem narodnim pravicam nij na poti prepričanje enega ali drugega.“ In nekoliko dalje piše isti staročeški list zlate tudi vsem Slovencem, sosebno onim, ki razdor hočejo zavoljo „vere“, veljavne in zlate besede: „Ali je mogoče svetovati, ali je komu izmed nas dovoljeno, vrste naše narodne vojske s tem trebiti in razkrhovati, da koga zavoljo njegove vere iz nje izpahujemo, dokler se ne protistavlja pogojem našega narodnega obstanka? Ali smo morda že tolikanj gospodarji situacije? Ali smo že tako poveljniki na svoji zemlji, da bi tega in onega od zgoraj doli zaničljivo pogledovali in njegovo pomoč odbacnili, katera nam je bolj potrebna, nego se zdi? Ali nam gre tako dobro, in ali je pri nas sloga in **edinost** tako odveč, da čutimo potrebo zavoljo šolskih in konfesijonelnih (verskih) vprašanj med soboj prepirati se in se razpreti? Ali nemamo dovolj borbe, katere še nismo izbojevali, in v kateri nam zmaga nij za gotovo obljubljen? Ali hoče kdo izmed nas zopet verski boj vzplamtiti, ki je prinesel tako neznano nesrečo čez naš narod, boj iz katerega ran stoletja krvavimo? Ali nam nij mogoče, v našem tako svobodomiselnem in tolerantnem stoletju oni preprič pri miru pustiti, in vsacemu dovoliti naj sam veruje, kar mu pamet ali srce velevala?“

Tako govori češki „Pokrok“, tako go-
vori vrli bratje Čehi, ne pa tako, kakor
naši v osebnosti zagriznjeni Novičniki.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. marca.

Volitna reforma je tedaj tudi po
gospodski zbornici sprejeta. Debata nij bila
posebno zanimiva. Mladi knez Starhemberg
je govoril za sprejetje postave, katera se mu
pa premalo liberalna zdi. On bi rad odpra-
vil volilne interesne skupine (tudi mi) in tudi
delavcem želel, da bi bili zastopani v držav-
nem zboru. Dalje naj bi se na kmetih direk-
tno volilo. Knez Čartorijski izreče v imenu
opozicijskih udov zbornice, katerih pa je
samo kakih 15 nazočih bilo, da so volitve v
državni zbor pravica deželnih zborov. Državni
zbor nema pravice brez dovoljenja deželnih
zborov ustavo spremeniti. Govorili so še novi
metropolit črnoviški Hakman, Lichtenfels in
Lasser. Potem je bila postava z veliko ve-
ščino sprejeta, nad čem glede na sestavo go-
spodske zbornice nikoli nijsmo dvomili. Zdaj
gre postava v cesarski kabinet, da dobi ce-
sarjev podpis in potem se bode ta državni
zbor razpustil in novi direktni volil.

Za direktne volitve že zdaj usta-
voverci se začnejo orožiti. V Pragi je bil
sklican shod po dr. Schmeikalu, da se do-
govori o organizaciji za volilno agitacijo.
Trebalo, da se tudi mi pripravljamo. Boj
bode povsodi hud, ker nam nasproti stoji
vsa vladna sila.

Porotne sodnije našemu liberalnemu
(?) ministerstvu nijso na srce zrastle in rado
bi jih odpravilo, ko bi se dalo. Gospodska
zbornica je že privolila, da sme ministerstvo
v posebnih slučajih porotne sodnije sistovati.
Poslaniška zbornica pa se je dosedaj branila,
ministerstvu dati tako oblast, a se bode
dala omehčati. Ustavni odbor hoče privoliti
vladi, da sme porotne sodnije na eno leto
suspendovati, v določenem okraju, če so tam
take razmere, da to terjajo nepristransko in
neodvisno sodstvo. Vlada pa se mora vselej
pred državnim zborom opravičevati. — Še
tem je ministerstvo lahko zadovoljno in če
po vseh slovanskih krajih odpravi porotne
sodnije, mu bode še ploskal državni zbor.

Ogerski državni proračun za l. 1874
kaže rednih stroškov 207,186.572; rednih do-
hodkov 203,169.405 goldinarjev; redni deficit
3,717.167 gld.; izvanredni deficit in stroški
za kreditne operacije 56,572.398 gold. Za
ogersko deželo se mora ta deficit velikansk
imenovati. Zato špekulira ogerska vlada, da bi
smela svoje bankovce izdajati; s papirjem
se lahko plača.

Vnanje države.

Ruski vojni minister Miljutin je v zad-
nji seji ministerijalnega odbora za železnice
stavil nujen nasvet, da naj vlada skrbi zato,
da se kakor hitro je mogoče izdelajo neka-
tere strategično važne črte na jugu cesarstva,
ki so za uspešno brambo deželi neobhodno
potrebne, ako bi se primerilo, da bi sovraž-
nik vdrl v Rusijo. Črte, ki se imajo zidati,
znašajo vkup daljavo 1500 vrst. Kot posebno
važne je vojni minister zaznamoval črte iz
Nikolajeva v Odeso in Cherson, in iz Kieva
v Elizabetgrad.

Komisija, katero je volila **francoska**
narodna skupščina za pretresavanje Rouve-
rovega predloga, je sklenila, da nasvetuje
narodnej skupščini, da naj ima počitnice od
5. aprila do 19. maja. Ker bo ta nasvet
najbrže sprejet, bode Francoska skozi šest
tednov mir imela, ker jej ne bode treba po-
slušati preprirov v narodnej skupščini. Mo-
narhisti hočejo dobro porabiti kratek čas, ki
jim še ostaje. Sklenili so, da se obravnava
preiskavanje gospodarjenja mesta Lyona ta-
koj v ponedeljek. Mestni zastop v Lyonu
je odločno republikaničen, zato mu hočejo
monarhisti pretipati srce in obisti. Razprava
v tem bode gotovo viharina. — Vedno bolj

se množe izjave za to, da se sedanja narodna
skupščina razide, ki je bila voljena prav za
prav le zato, da sklene mir s Prusi, kar je
pa sedaj dovršeno. — Oboroženi Karlisti so
vdrl čez francosko mejo, ter so hišo fran-
coskega župana v Viriatu oblegli, in z silo
odpeljali dva svoja ubežnika, ki sta bila
ondle. Francoska vlada bo zaradi tega go-
tovo še ostreje postopala proti Karlistom,
nego sedaj. Don Karlos je svoje dozdevne
pravice do španskega prestola odstopil svo-
jemu triletnemu sinu Alfonzu, pod oskrbnit-
štvom svojega brata Alfonza.

Severonemški državni zbor je letos
kaj reven. Ker je bil sklican še med zboro-
vanjem pruskega deželnega zbora, manjka
veliko poslancev. Pa tudi bavarski in vitem-
berški so skoraj vsi izostali. Zato nij bilo
poročilo kneza Bizmarka o pogodbi s Fran-
cosko nič kaj sijajno, ker je govoril večidel
praznim klopem. Mnogi poslancev so pa tudi
zelo nejevoljni, ker vlada še sedaj nij predlo-
žila zboru računa v državnem gospodarstvu.
Naj potrpe! — Protestantovski višji cerkveni
sovet zelo ostro postopa proti vsem duhov-
nom, ki se predrznejo biti drugačnega mne-
nja, nego on. Več pridigarjev je bilo že odstav-
ljenih, zaradi česar je nevolja med liberalci.

V **angleškem** parlamentu je hotel
poslanec Disraeli napraviti Gladstonovemu mi-
nisterstvu novo poraženje s tem, da je na-
svetoval, da se zavrže postava, katero je iz-
delal poslanec Morgan. Postava to dovoljuje,
da se smejo tudi udje družih ver pokopavati
na anglikanska pokopališča. Po hudi debati
je bila sprejeta z 280 glasovi proti 217. —
Pri banketu, katerega je napravil včeraj lon-
donski Lord Mayor, in pri katerem so bili
nazoči ministri in mnogo poslancev, je Glad-
stone dejal: „Padli in vstali smo, brezi da
bi nam treba bilo sramovati se, da se nam
nij posrečilo, dati Ircem narodno univerzo.
Zgodovina bo pokazala, da se potreba te
univerze ne da zanikati.“ — Akoravno je
bila ta postava zavržena, ker so irski po-
slanci odpadli v zadnjem trenutku, in se se-
danji vladi očita še dosti drugega, kakor
„Alabama“ srednje-azijsko vprašanje itd., se
je Gladstone vendar obdržal, ker je njegova
stranka (liberalna) najmočnejša na Angleškem,
njegovi nasprotniki konservativci pa nemajo
niti prihodnosti, niti političnega programa.

Nemški poslanec v Londonu, grof Bern-
storff, je umrl. Rajni je bil pod ministere-
stvom Schwerina pruski minister vnanjih
zadev.

Dopisi.

Iz Novega mesta 28. marca,
[Izv. dop.] (Kako se iz poštenih ljudi ra-
jajo nemškutarji.) V navadnem življenji
človek postane mož, ko je dvajset let star.
Tačas se kot mož kliče v vojaštvo, in tačas
ali malo pozneje dobiva brado, kinč in znak
moštva. Ali to občno pravilo ne velja za
vsacega, n. p. ne za našega g. R. Š., biv-
šega avskultanta, a ta teden imenovanega
c. k. pristava.

— G. R. Š. materinščina je mila slo-
venščina, za katero je kot gimnazijec go-
rel iz celega srca in za njo večkrat navdu-
šeno govoril še kot vseučiliški študent. Da
še pozneje, ko je kot avskultant stopil v dr-
žavno službo, ostala mu je mila materinščina
ljuba in draga. Zaradi tega pa — saj se
vé, kako je za slovanske uradnike pod nem-
čujočo, avstrijsko vlado! — nij mu kazalo,
da bode poskakoval na polji uradniškem.
Posebno o zadnji volitvi deželnih poslancev
je strašno zameril se novomeškemu Pali-
kao-tu Grčarju, ker nij hotel nemškutarskega
poslanca voliti in je na Grčarjevo grozno
vprašanje, zakaj nij volil in zakaj ne usta-
vovernega poslanca, neki odgovoril: „Zakaj
nijsem volil, to predsedniku nič mari; in ako

bi bil volil, volil bi bil Rudeža“. Zavoljo
teh možatih besedi je Palikao zapisal ga v
črne bukve, gledal ga pisano in tem pridušil
se, da Š. bode še pomnil, ali je njemu
(Palikao-tu) volitev kaj mari, ali nič! In tako
se je zgodilo. Po vseh božjih in državljanskih
pravicah bi bil Š. moral že davno
postati pristav, nekaterokrat je bil celo edini
kompetent sam, pa — jezunosni Palikao je
rekel, „ne!“ in Š. je auskultanoval dalje
in dalje, da je smililo se Bogu in zares tudi
vsem njegovim znancem. V tem žalostnem
položaji pride Š. pa v take zanimive
in odvažne okoliščine, v kakoršnih se po-
sebnost vprašuje: „Kaj si pa?“ Bogme! Ko
bi bil Š. mogel reči: „Jaz sem c. k.
pristav, potem — V teh sladkih mislih si
ta mučenec že več časa beli glavo, kaj bi
začel? Na enkrat, kakor strela iz jasnega
mu šine v glavo. Ponemškutarim se, misli
si, potlej pa bo! kajti kaj dobro vé, da pri
nas treba le enekrat prav široko po ustavo-
verski skrehniti čeljusti, pa je avanzma tu-
kaj. Misli in stori. Leitmeier, slavohlepen
podmet, ki tukaj na večernih shodiščih ve-
liko rogobori, da bi ljudje zmirom kaj go-
vorili o njem, je teško že čakal, da bi kdo
tudi v kakem časniku omenil njegovega bitja.
To je čutil Š. in hajdi! gre pa v ljub.
„Tagblatt“ — kakor so pripovedovali — on
napiše navdušen slavonspev Leitmeieru na
hvalo. Vsaj takoj drugi dan potem sta jela
kakor siameška brata hoditi skupaj. Zato
pa je tudi L. Š. zagotovil, da bode
na vso moč pritiskal na njegov hitri avanzma.
In res v malo dneh potem smo brali: G. R.
Š. imenovan c. k. pristav. Ta sreča pa
je Š. spravila ob vso narodno pamet. Oni
dan na večernem nemškutarskem shodu je
namreč padel na kolena pred svojim zdanjim
malikom Leitmeierom in potem s svojim je-
zikom povzdigoval ga visoko nad navadne
pozemske ljudi. Konci svojega revnodušnega
govora pa je pristavil naslednje spomina
vredne besede: „Moja gospoda! Jaz sem bil
dozdaj udarjen s slepoto. Poprej sem bil
zašel med neumne tovariše, ki so me prego-
vorili, da sem blodil po napačnem poti. Zdaj
pa skesano spoznavam svojo zmoto, prišel
sem do prave zavesti in samosvesti, zdaj
stoprv sem postal mož!“ Aj, aj, to po-
zno moštvo, to je ginljivo! Le škoda za
tako zalega fanta, ki je obetal majki Slavi
biti na radost, pa je tako žalostno spačil
svoj značaj iz golega kruhoborstva! Eja —
paupertas-meretrix!

Iz Ljutomera 27. marca. [Izv.
dopis.] (Naš okrajni glavar) je čuden
mož. Nemškutar je skozi in skozi, pa nedo-
sleden človek. Dvakrat enako ne govori.
Kot predsednik okrajnega šolskega sveta
hvali tukajšnjo šolo, kot privatna osoba v
privatnem pogovoru jo pa graja. Napriliko:
Lani je bil on nazoč pri končletnih pre-
skušnjah v vseh razredih tukajšnje šole. Z
napredkom je bil popolnem zadovoljen; za-
voljo tega je na njegov predlog vodstvo šole
dobilo pohvalno pismo od okrajnega šol-
skega sveta. Kadar se pa ta mož pogovarja
v zasobni družbi, grozi se tako strašno nad
tem, da se v ljutomerski šoli nič (?) nemški
ne uči in vsikdar dostavlja, ko ne bi bil on
glavar okrajni, da bi staršem odgovarjal, da
nemajo otrok v to šolo pošiljati. G. glavar!
Vi bi se morali poprej prepričati, ali se otroci
res nič ne naučijo nemškega jezika, in še le

po tem govoriti, in sicer na pravem mestu, t. j. v okrajnem šolskem svetu. Mi Vam toda povemo, kar Vam je sicer že tako znano, da se v naših šolah po našem prepričanju še preveč nemški uči.

V 2. razredu je 4 ure na teden nemščina, v 3. razr. 5 ur, v 4. razr. 6 ur in v 1. realki je več nemškega nego slovenskega. Vrh tega ravna učitelj 3. razr. protipostavno, da skušava pri nekaterih učencih, ki so iz trga doma, vpeljevati nemščino kot učni jezik.

Da okrajni in krajni šolski svet toliko nemščine v naši šoli trpita, to je le prevelika milost za — nevhvaležne nemškutarje ljutomerske.

Nazadnje še eno vprašanje na našega g. glavarja? Kdaj bote vendar začeli slovenski dopisovati krajnim šolskim svetom v našem okraji? B. A. O. M.

Iz Zagreba 27. marca. [Izv. dop.] Iz Pešte še zmirom nemamo pravih vestij. „Obzor“ od srede piše o stanju pogodbenih dogovorov v Pešti sledeče: „Dunajskim časopisom ne stoji toliko do tega, da resnične stvari priobčevajo, kolikor več do tega, da zanimive in pikantne vesti prinašajo, in če te vrste vesti nij, si jih na prosto izmišljujejo. To so storili tudi o zadevi dogovorov med našo in ogersko kraljevinsko deputacijo. Vse kar so o tej zadevi pisali, je izmišljeno. Ogerska kralj. deputacija še zmirom nij svoj odgovor dogotovila. Edini poročevalec finančnega pododpora ogerske kraljevske deputacije Koloman Széll je dogotovil svoje poročilo glede finančnega vprašanja. To njegovo poročilo se pa ne more smatrati kot končni odgovor v zadevi finančnega vprašanja, nego samo kot informacija za našo deputacijo in kot podlaga prigovorov med obema deputacijama. Széll je svoje poročilo izročil poročevalcu naše kralj. deputacije Jovanu Živkoviću. Zadržaj Széllovega poročila je vsled zaključka udov kralj. deputacije skrivnost. Kar se je tedaj o njem poročalo, spada zgolj v spekulativne kombinacije.“ — Tako piše „Obzor“, ki, kakor sam pravi, iz prvega in pravega vira svoje informacije zajema. Vse to pa vendar ne izključuje možnosti, da nas more svet v sklopljenej novej nagodbi vsak čas iznenaditi, kajti pogajanje v Budim-Pešti vrši se vse skozi v privatnih, zaupnih dogovoranjih. Kadar se bo stvar v teh privatnih konferencijah dognala, potem se bode sednica sama zavolj formalnostij še obdržala, in zapisnik v njej v kakih dveh urah postavil.

Zavoljo železnične črte Dunaj-Novji je bila te dni posebna deputacija iz Hrvatskega pred Nj. Veličanstvom, ki je potrebo in korist te železnice pripoznalo, ter deputacijo zagotovilo, da bo koncesijo za njo v svojem času potrdilo. Ta železnica je tedaj toliko kakor zagotovljena. Najbolje je to, da nas ni kakšne politične popustljivosti ne stoji, za katere se drugod železnične koncesije tako skopo kupiti morajo.

Osepnice ali kozé imamo v Zagrebu že več kot eno celo leto. Zbolelo je na njih črez 300 oseb in umrlo blizu 70, pa vendar nam še zmirom nečejo prizanašati. O živinske kugi je pa vse potihnilo.

Kar se pomladanskega razvitja prirode tiče, morem poročiti, da se na poedinih trsih že celo izraslo listje najde. Bog nam daj

letos dobro kapljico, ki smo je že tako potrební!

Domače stvari.

— (V ljubljanski bolnici) leži baje več oseb na kozéh bolnih. In še zmirom novi kozavi bolniki prihajajo. Ker je bolnišnica prepolna, bati se je, da se ta kužna bolezen po mestu ne razširi. To se je vladi in ljublj. magistratu naznanilo, ali nič ne pomaga. C. k. nemškutarji so brzo na nogah, kadar je treba kak slovensk list konfiscirati, kadar je treba pri volitvah javno mnenje pačiti in domačine strahovati, ali pa priromale tujce nam Slovincem za gospodarje urivati. A zdaj, ko kužna bolezen žuga, ne store še nič, temuč pusti se bolnica prepolna, samo da je volja izpolnena individu v kakor je Keesbacher. — Za eno teh bolnih oseb, se gotovo vé, da ima prave koze, ki se raznašajo. Koncem še pristavljamo, naj se vsaj mestjani, ki okolo bolnišnice stanujejo in so torej v prvi nevarnosti bolezni nalesti — potegnejo, ako magistrat in vlada prav nič ne storé.

— (Petindvajseta predstava) dramatičnega društva v deželnem gledališču bode vtorek 1. aprila. Predstavljal se bode izvir. Vilharjeva spevoigra „Jamska Ivanka“, katera bode gotovo tudi to pot privabila mnogo prijateljev domače umetnosti, temveč ker je prihodnja slovenska predstava še le veliki ponedeljek 14. aprila.

— (Iz Vrhniške) se nam poroča, da je občinski odbor znižal onim nemškutarskim odbornikom, kateri nijso hoteli k prvi seji priti in so bili zato kaznovani z globo po 20 gld. — to kazen na polovico.

— (Iz Zatičine) na Dolenjskem se nam piše dolga pritožba, katere kratek obseg je ta, da se c. kr. sodnik Drenik v krčmi in zunaj krčme arogantno obnaša in zahteva, da bi se pred njim vse odkrivalo.

— (Gorenjski led.) Od rateške postaje na Gorenjskem se je od 22. januarja do 26. marca t. leta izvažalo ledu: v Trst 817 vagonov, Nabrežino 32, Gradec 30, Sevnico 2, Zidani most 39, Zagreb 44, Gorico 10, Buda-Pešto, 244 in v Ljubljano 265 vagonov, za vsem 1483 vagonov, vsak z 200 centi. Delavci v Ratečah so dobivali samo za nalaganje ledu po 8 gld. za vagon, tedaj zaslužili blizu 12.000 gld. Led pa se je moral še posebej plačati. Našim Gorenjcem bode letošnja zima v prijetnem spominu ostala.

— (Umor.) V Sromljah sta dva hlapca Cvetko in Ruhar po noči napala posestnika, Franca in Janeza Žmavca, katera sta šla mirna proti domu. Franca Žmavca sta s poleni tolkla po glavi, da je mrtev obležal. Tudi Franc je bil teško ranjen, pa je vendar v temi ušel; hlapca sta tekla za njim, k sreči ga nijsta došla, drugače bi tudi on bil ubit. Morivca sta že zaprta.

Razne vesti.

* (Ponarejeni desetaki.) Na spodnjem Štajerskem se nahajajo dve vrsti ponarejenih desetakov. Ena je tiskana, pred ko ne jeklorez, in je podobna zelo prvim bankovcem, samo vodotisk manjka, in fini papir je močnejši, kot oni pravih not. Druga vrsta pa je z roko risana, kar se lahko spozna, pisanje v desni elipsi je slabo in neznatno, vodotiska nij in tudi papir je premočen. Pri celjski okrožni sodnji so dobili nekoliko od

v najnih preiskovalnih sodnij, nekoliko v lastni uradni meseca marca pet ponarejenecv druge in enega prve vrste. Posestniku gospodu Faninger v Celji je bil petdesetak zadržan, ki ga je dobil za neki dolg poslanega. Akoravno je risanje na prvi pogled spoznati, ga je vendar cerkveno predstojništvo v Zibiki in ondodni župnik kot plačilo za cerkveno vino sprejel.

* (Zakonske zapovedi v Indiji) nam jasno kažejo, kako malo je še tam civilizacija prodrila. 1. zapoved se glasi: Žena nima nobenega drugega boga na zemlji, kakor moža. 2. Naj si je mož še tako star, grd, osoren in oster, če tudi zelo po znanjih vse premoženje zapravi, vendar si mora žena vse prizadeti, ravnati z njim, kot s svojim gospodom in mojstrom in kot z njenim bogom. 3. Kar se je za žensko rodilo, je tu, da se pokorava celo življenje: kot deklica se ima uklanjati očetu, kot žena sopruhu, kot vdova otrokom. 4. Vsaka oženjena žena se naj skrbno izogiblje možem, z duševnimi in telesnimi prednostimi nadarjenim, tudi le najmanjši ozir skazovati. 5. Žena naj si nikdar ne dovoli, s svojim soprugom za mizo se vستي, nego v čast si šteti, da sme jesti, kar njemu ostane. 6. Ako se mož smeje, se mora tudi ona smijati, in jokati, ako on joka. 7. Vsaka žena, vse eno, katerega stanū, ima z lastno roko jedila pripravljati, katere mož najraje je. 8. Da mu dopade, naj se vsaki dan koplje, najprej v čisti vodi in potem v žafranovi vodi; lase naj sčese in pomaže, kraj trepalnic z antimonijem pobarva in rdeče znamnje na čelo naslika. 9. Ako moža nij doma, mora se postiti, na tleh spati in zdržati se vsakega kinča. 10. Se vrne mož domu, naj mu gre radovaje se nasproti, da takoj račun od svojega obnašanja, svojih besed in celo misli. 11. Ako jo ozmerja, mora se mu za njegovo dobro voljo zahvaliti. 12. Ako jo tepe, naj potrpežljivo sprejme pokoro, vzame roko in jo poljubi, ter prosi moža odpuščenja, da ga je razjezila.

Opomenica.

Eksekutivne dražbe 3. aprila: Pregljevo, 1735 gl., in Vertačnikovo, 1735 gl., v Litiji. — Trudnovo, 60 in Palčičevo, 1630 gld. 80 kr., v Loži. — Hvalčovo. 1255 gl., v Velikem Okiči.

Dunajska borsa 29. marca.

(Izvirno poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld. 70	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	30
1860 drž. posojilo	103	75
Akcije narodne banke	965	—
Kreditne akcije	337	25
London	109	—
Napol.	8	72
C. k. cekini	—	—
Srebro	107	90

Tržne cene

v Ljubljani 29. marca t. l.

Pšenica 6 gl. 60 kr.; — rež 4 gl. — kr.; — ječmen 3 gld. — kr.; — oves 2 gl. — kr.; — ajda 3 gl. 40 kr.; — prosó 3 gl. — kr.; — korusa 3 gld. 40 kr.; — krompir 1 gl. 90 kr.; — fižol 5 gl. — kr.; — masla funt — gl. 56 kr.; — mast — gl. 40 kr.; — špeh frišen — gl. 30 kr.; — špeh poven — gl. 42 kr.; — jajce po 1³/₄ kr.; — mleka bokal 10 kr.; — govedine funt 24 kr.; — teletine funt 27 kr.; — svinjsko meso, funt 28 kr.; — sena cent 1 gl. 25 kr.; — slame cent — gl. 85 kr.; — drva trda 6 gld. 20 kr.; — mehka 4 gld. 70 kr.

Gostilnica v najem.

V trgu Šoštanj (Schönstein), tri ure od Celja se daje gostilnica v najem.

Leži na glavnem trgu; hiša ima dve veliki gostilnični sobi, v 1. nadstropji pet večjih sob; dalje je pri gostilnici pokrito kegljišče in lep vrt, kakor tudi veliki konjski in drugi hlevi in mesnica. (96—1)

Natančneje pri lastnici

M. Vošnjak, Schönstein.

Naznanilo.

Vse specerijsko blago v štaci
cuni gospod

Franc Schantel-na

se bo od ponedeljka 31. t. m. do 6.
aprila po nizki ceni

razprodajalo.

Ljubljana 29. marca 1873.

(98—1)

Hugo Turk.

Dunajska podružnica

Živnostenske banke pro Čehy a Moravu
v Praze.

(Gewerbebank für Böhmen und Mähren in Prag.)

Wien, Franzensring 20,

sprejema denarje v tekočem računu in proti
denarničnim listom (Kassascheine)

v oddelkih po 50, 100, 500, 1000,

5000 gld., za katere tačas

na 8 dnevno odpoved 5% obresti

" 30 " " 6% " "

" 60 " " 6 1/2% " "

povračuje. Denarnični listi se tudi neodpove-
dano pri kupovanju mesto plačila sprejmejo
in se morejo pri centralni banki v Pragi od-
povedati in brez provizije za nje denar prejeti.

Ravno tako se sprejemajo vse v bankino
in borzno kupčijo spadajoča naročila za
točno izvršitev. (90—2)

Posestvo

pol ure hoda od Ljubljane oddaljeno,
v mičnem kraju ležeče, v najboljšem
stanju, z 41 orali njiv, travnikov, goz-
dov in lepih vrtnih nasadeb, z veliko
vinsko kletjo vred je z dobrokupnimi
pogoji na prodaj.

Razjasnila daje „Annoncen-
Bureau“ v Ljubljani, na glavnem
trgu 313. (77—3)

Ces. kralj. dvorni puškar v Mariboru

Ivan M. Erhart,

priporoča: (91—2)

Puške dvocevke
od spredaj za na-
bijati iz železa od 12 gld. do najvišje cene.
puške dvocevke
od spredaj za nabi-
jati iz svila (drot) 18 " " " "
Lefauchaux
(lefoše) iz svila od 30 " " " "
Lancaster (lénka-
ster) iz svila od 44 " " " "
Revolverje 8 " " " "
Pistole dvocevke 2 gld. 50 kr.
" enocevne 1 " 30 "

Ljubljanska filijala Štirske eskomptne banke

priporoča se za izvršitev

banknih opravil vsake vrste.

Po svojem banknem in menjalnem komptoiru kupuje in prodaja vse
vrednostne papire, eskomptira menjice po obstoječem tarifu, izdaja
nakazila na vsa avstrijsko-ogerska in tujezemska trgovinska mesta po najzmernejših
pogojih in posoja najceneje na vse pri borsah notirane efekte in valute 70 do
80% kursne vrednosti. Njen bankni in menjalni komptoir ima zmerom veliko zalogo
vrednostnih papirov in opravlja vsako borsno naročilo z naj-
kulantnejšimi pogoji.

Dalje jemlje denarje na obresti in sicer daje zdaj:

a) na Giro-Conto (knjižico) 5% obresti brez odpovedi,

b) na blagajnične liste (Kassenscheine)

4% obresti brez odpovedi, 5% obresti proti 10dnevni odpovedi.

Za ugodno in davka prosto nalaganje glavnice priporoča filijala:

5 1/2% založna pisma avstrijske hipotekne banke

v kosovih po 100 in po 1000 gold., katera se v 50 letih s polno nominalno vred-
nostjo potem izžrebanja nazaj plačujejo in imajo kupone za 1. dan aprila in 1. dan oktobra;

5 1/2% založna pisma avstrijske hipotekne banke

v kosovih po 100 in po 1000 gold., katera se v 10 letih s polno nominalno vred-
nostjo potem izžrebanja nazaj plačujejo in imajo kupone za 30. dan junija in 31. dan
decembra;

9% bone otomanskega zaklada od leta 1872., kateri se bodo izplačali

13. dan julija 1877. in 13. dan julija 1878. leta,

s kuponi za 1/13. dan januarija in 1/13. dan julija, v kosovih po 100 sterlinških liber.

Ker je filijala prodajo imenovanih papirov prevzela en commission, jej je moči
izvršiti vsako naročilo po dnevnem kursu.

Končno filijala pozornost trgovcev in obrtnikov obrača še posebno na svojo samostalno

kreditno družbo

in jih vabi, naj pristopajo. Programi o organizaciji te družbe dobivajo se v komptoiru
filijale na velikem trgu, števil. 239. (92—2)

Menjavnica

„Wiener Commissions-Bank“,

Schottenring Nr. 18,

razpošilja

dobitne liste (Bezugs-Scheine)

na sledeče razpisane gručne srečke, in se morejo te sestave iz tega razloga najkoristnejšim
prištevati, ker je vsakemu posestniku takšnega dobitnega lista mogoče, vse glavne in
postranske dobitke sam zadeti in razen tega obresti 30 frankov v zlatu in 10. gld.
v papirju uživati.

Gruča A. (16 ždrebanj na leto.)

Mesečni obroki à 10 gld. Po vložbi zadnjega obroka dobi vsak deležnik sledeče 4 srečke:

1 5perc. državno srečko po 100 gld. od 1. 1860. Glavni dobitek 300.000 gld., z

odkupno premijo potegnene serije 400 gld. a. v.

1 3perc. c. turšk. državno srečko 400 frank. Glavni dobitek 600.000, 300.000

frankov gotovega zlata.

1 vojvod. Brunsviško srečko 20 tolarjev. Glavni dobitek 80.000 tolarjev brez

vsakega pridržka.

1 Insbruško (tirolsko) srečko. Glavni dobitek 30.000 gld.

Gruča B. (13 ždrebanj na leto.)

Mesečni obroki à 6 gld. Po vložbi zadnjega obroka dobi vsak deležnik sledeče srečke:

1 3perc. c. turšk. državno srečko 400 frank. Glavni dobitek 600.000, 300.000

frankov gotovega zlata.

1 vojvod. Brunsviško srečko 20 tolarjev. Glavni dobitek 80.000 tolarjev brez

vsakega pridržka.

Sachsen-Meiningska srečka. Glavni dobitek 45.000 gl., 15.000 južnonemške veljave.

Potem dobitne liste na peti del, 5perc. drž. srečke 1. 1860. Mesečni obroki à 6 gl.

Potem dobitne liste na cele državne srečke 1. 1864. Mesečni obroki à 10 gld.

Potem dobitne liste na pol državne srečke 1. 1864. Mesečni obroki à 4 gld.

Potem dobitne liste na pol ogerske srečke. Mesečni obroki à 3 gld.

Potem dobitne liste na Brunsviške srečke 20 tolarjev. Mesečni obroki à 2 gld.

Potem dobitne liste na Insbruške srečke. Mesečni obroki à 2 gld.

Razen tega prevzame borzna pisarnica in menjavnica „Wiener Commissions-Bank“

vse kakor koli imenovane bankine, menjicne in borzne opravila.

Potrjene menjice in priporočila se na vse velike mesta v Evropi in v Ameriki

po najnižji ceni razpisavajo. — Naročila na tukajšnjem mestu in iz pokrajine se naglo,

gotovo in natančno izvršujejo, in po borzni pisarnici nakupljene menjice in vrednosti se

oziroma na vsakokratni položaj denarskega tržišča po najbolj dobrokupnih pogojih dajejo.

Opraviški prostori so vsak dan od 9. ure dopoldne do 6. ure zvečer brez pre-

stanka odprti.

Vnanja naročila se natančno in tudi na povzetje izvršujejo. Zapisniki vzdigateg

se po vsakem ždrebanju franko zastoj razpošiljajo. (80—7)

Tuji.

28. marca.

Europa: Cirach iz Trebiža. — Bluth — Iserlohn. — Raad iz Gradea.
Pri Elefantu: Perile iz Udine. — Gräffner, Silly iz Dunaja. — Dor.
Steindorf — Göttingen. — Dr. Bajer iz Dunaja. — Kosmač od sv. Križa.
Pri Malič: Zabel iz Dunaja. — Goslet iz Hrastnika. — Pober iz Go-
rice. — Siller iz Monakovega. — Naumann iz Gorice. — Neuwirth iz Celja.
Bar. Apfaltrern od Križevcev.

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

Epileptičen krč ali božjast

zdravi pismeno poseben zdravnik za božjast Dr. O.
Killisch, Berlin, Luisenstrasse 45. (255—33)

Pričujoče ima čez tisoč bolnikov v ozdravljenji.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.